

بازگشت حیایی با هاواری

جدیدترین فیلم امین حیایی چرا خوب فروخته و چرا این فروش راضی کننده نیست؟

«هاواری» ساخته بهمن گودرزی، با بازی امین حیایی و امیر جعفری آخرین برگ برنده گیشه امسال سینماست که تقریباً تنها ۲ ماه است روی پرده آمده، اما از ۵۱ فیلم دیگری که امسال اکران شده‌اند فروش بیشتری داشته و تنها رقبای اصلی‌اش که به گرد پای‌شان هم نمی‌رسد، «فسیل» و «هتل» هستند. هر دلیلی که برای موفقیت فیلم‌های کم‌دی امسال می‌توان ردیف کرد، احتمالاً در مورد هاواری هم صادق است. همینطور هر دلیلی که در اثبات کیفیت نازل کم‌دی‌های پر فروش قابل استناد باشد، درباره هاواری هم کاربرد دارد.

قطار موفقیت کم‌دی‌ها از زمان اکران فسیل در ایستگاه نوروز امسال به حرکت در آمد و در ادامه «شهر هرت» یکی از واگن‌های جلویی این قطار شند و بعد هم که هتل آمد و با فروشی که کرد و هنوز هم ادامه دارد، نشان داد خیلی دوست دارد به جای فسیل لوکوموتیو این قطار باشد. واگن‌های بعدی هم در مسیر به این قطار اضافه شدند. این قطار افسار گسیخته با شتاب و سرعتی فراتر از حد تصور به سمت مقصدی نامشخص پیش می‌رود و اغلب ناظرانی که محو تماشای حرکت سرسام‌آور آن هستند، دیگر محتوای واگن‌های این قطار چندان برای‌شان اهمیت ندارد. بعد از مدت‌ها رکود و جمود، تنها چیزی که جلب توجه می‌کند حرکت است و سرعت و توان کنده

نظر تماشاگران

احتمالاً در هیچ سالی که سینمای ایران مثل امسال گیشه پر فروشی داشته، بازار نقد و تحلیل و تفسیر این قدر کساد و بی‌برکت نبوده است. رونق با زبان شمرده، به عدد و رقم حرف می‌زند. راه را بر تحلیل که از کیفیت و تناسب می‌گوید می‌بندد. حالا که نقد و تحلیل خریداری ندارد، در این صفحه بنا را گذاشتیم بر اینکه ببینیم سینما روهایی که تماشاگر فیلم‌ها هستند چه نظری دارند. در اینجا برخی نظرات سینما روه‌ها را درباره هاواری که داستان بوسکوری است که به قصد پیشرفت تن به مهاجرت و پناهندگی

می‌دهد، اما از جایی به بعد می‌فهمد از پیشرفت خبری نیست و مورد سوءاستفاده قرار گرفته، گرد آوردیم تا ببینیم یکی از پر فروش‌های امسال جعفری نزد مخاطب عام، مقبول افتاده است. هدف از آوردن نظر تماشاگران این است که ببینیم دقیقاً چه چیزی در فیلم چشم‌شان را گرفته و آنها را به تماشا ترغیب کرده است. مثل همیشه یادآوری کنیم که غلط‌های املائی و علائم نگارشی نظراتی را که از وبسایت سینما تیکت گرد آورده‌ایم، برای انتشار اصلاح کرده‌ایم.

- اصلاً ارزش دیدن نداره. خیلی فیلم معمولی هستش در مقایسه با فسیل و هتل.
- تا الان نقد با دودلی بلیت نگرفته بودم ولی با حال بود و خنده می‌گرفت. پیشنهاد می‌شه.
- خیلی جرت بود و ارزش وقت و پول نداره. متأسفم برای کارگردانش.
- بسیار فیلم فوق‌العاده‌ای بود، به خصوص بازی امیر جعفری و امین حیایی. مناظر زیبایی هاواری هم بسیار زیبا است در فیلم. واقعاً عالی بود از همه نظر.
- خوب بود، نه خفن. انتظار کم‌دی نداشتی باشی. فیلم معمولی بود.
- هیجان فیلم در واقع واسه زیبایی صحنه‌ها تو آسیای شرقی هست، به نظر من بازیگر ضعیف بودند همینطور فیلمنامه.
- ژانرش طنز بود، ولی اصلاً آنچنان خنده‌دار نبود و خنده نمی‌گرفت از مخاطب، اما فیلم فسیل از مخاطب قهقهه دریافت می‌کرد، اما این فیلم شاید تک خنده‌های ساده و کم می‌گرفت از مخاطب.
- امین حیایی مثل همیشه عالی بود. ارزش دیدن داره واقعا ارزش نگذیرن. امین و امیر ترکیب خیلی خوبی بودن.
- توهین به مخاطب بود نصف مردم وسط فیلم رفتن.
- اگر حتی یک مقدار برای وقت خودتون ارزش قائل هستید نرید چون هم وقتتون و هم پولتون به هدر میره ۸۲ دقیقه کلا دو تا تیکت خنده‌دار اون هم نصفه نیمه داشت.
- عالی بود. خیلی قشنگ بود، مخصوصاً امیر جعفری.
- بدترین فیلم تاریخ سینمای ایران.
- به نظرم قشنگ بود حتما که قرار نیست از خنده غش کنه آدم.
- با اختلاف بدترین فیلم تاریخ سینمای ایران. حیف پول و وقتی که گذاشتیم. اصلاً کم‌دی نبود و هیچ سکانس خنده‌داری نداشت. فیلمنامه بد، کارگردانی بدتر. خیلی خیلی خیلی بد بود.
- والا اونقدر که میگفتن بد نبود. من خوشم اومد. موزیکاشم قشنگ بود. داستان هم متوسط. واسه به بار دیدن خوبه.
- خیلی معمولی و کمی حوصله‌سربر و بی‌محتوا.

تماشاگران بی‌حوصله می‌شوند!

۱. برای کم‌دی‌ها بازیگر چهره تماشاگر می‌آورد، همین که چهره‌ای آشنا که تماشاگر سابقه ذهنی خوشایندی از او دارد در فیلم باشد، بخشی از فروش گیشه تضمین شده. از همین جا می‌شود فهمید چرا دستمزد برخی بازیگران اینطور بی‌حساب و کتاب بالا رفته. بازیگری که چند فیلم پر فروش دارد مثل برند

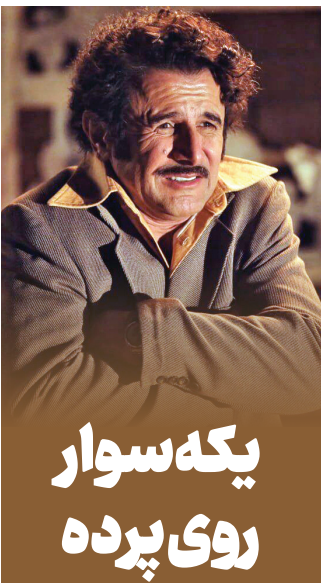
تجاری موفق است که با هر بسته‌بندی‌ای می‌تواند مشتری جلب کند. ۲. تماشاگران کم‌دی‌ها کم‌کم دارد حوصله‌شان از داستان‌های بی‌سروته سر می‌رود. دیگر صرف اینکه یک صحنه موزیکال باشد و بازیگر وسط صحنه ریزریز هنرنمایی کند و شلنگ تخته بیندازد، کافی نیست. کمی داستان لازم است، کمی انسجام، کمی جدی گرفتن مخاطب. خیلی هم نه، فقط کمی.

سازندگان موقعیت‌شناسی اصلاحات «هاواری» به نفع این فیلم تمام شد

ضوابط و معیارهای ممیزی در سینمای ایران موضوعی است که می‌شود ساعت‌ها درباره آن حرف زد و در نهایت هم نتیجه مشخصی از آن نگرفت. از برخی درام‌های اجتماعی که به سیاه‌نمایی متهم شده‌اند تا کم‌دی‌هایی که صرفاً قصد تسخیر گیشه را داشته‌اند، صابون ممیزی به تن‌شان خورده است. «هاواری» از جمله فیلم‌هایی است که اگرانش بی‌اشکال و گرفت‌و‌گیر نبود. اواخر دی‌ماه اداره کل روابط عمومی سازمان سینمایی اطلاعیه‌ای بدین شرح منتشر کرد: «فیلم هاواری در سال ۱۳۹۷ تولید شده و در سال ۱۴۰۲ با اصلاحات بسیاری به روی پرده رفته است. بنابر تأکید وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در خصوص توجه به دغدغه دلسوزانه عرصه فرهنگ و هنر، فیلم سینمایی هاواری مجدداً مورد بازبینی قرار گرفته و موارد دیگری که موجب ایجاد حساسیت یا نگرانی در مخاطبان شده از فیلم حذف یا تغییر پیدا کرده است. بدین منظور اکران این فیلم پس از نظارت مجدد با اصلاحات انجام شده، به نمایش گذاشته خواهد شد. گفتمنی است فیلم هاواری با ایده مرکزی ضد مهاجرت و هشدار به افرادی که بدون مطالعه، شناخت کافی و درست، مسیر مهاجرت یا پناهندگی را در پیش می‌گیرند، تولید شده و با زبان طنز به مسائل و مشکلات پیش روی این افراد پرداخته است. با وجود این به دلیل مهاجرت یکی از بازیگران زن این فیلم و وجود برخی لحظه‌های نه چندان مناسب در بخش‌هایی از آن، این اثر چند سالی امکان اکران نداشته است تا اینکه با انجام اصلاحات بسیار و با رویکرد هشدار به

جامعه هدف که سودای مهاجرت دارند و البته با نگاه مساعدت سرمایه‌گذار فیلم که دچار مشکلات مالی شده بود، روانه پرده شد. ضمناً یادآوری می‌شود برخی از نماهای فیلم مذکور که در فضای مجازی منتشر شده و در حال بازنشر است، جزو اصلاحات فیلم قبل از اکران به شمار رفته و بدون اجازه اداره نظارت سازمان سینمایی منتشر شده است و قطعاً طبق قانون با عوامل انتشار برخورد قانونی خواهد شد.» سازندگان فیلم با موقعیت‌شناسی و درک اینکه تقریباً حذف هیچ صحنه یا حتی شخصیتی به فیلم‌شان کوچک‌ترین لطمه‌ای نخواهد زد، بیشترین همکاری را برای انجام اصلاحات از خود نشان دادند. احتمالاً خودشان بهتر از هر کس می‌دانستند چیزی در فیلم نیست که در آورش به روایت (کدام روایت؟! یا شخصیت پردازی (کدام شخصیت؟! صدمه بزنند و روی فروش فیلم اثر بگذارد. فیلم روی دور فروش بود و انجام اصلاحات فقط به دوام بیشتر فیلم روی پرده کمک می‌کرد که در نهایت هم همین اتفاق افتاد و هاواری را به یکی از پر فروش‌های امسال بدل کرد.

یکه‌سوار روی پرده امین حیایی می‌ترکاند؟

آخرین کم‌دی به نمایش در آمده از امین حیایی در سینما «چشم و گوش بسته» (فرزاد مؤتمن، ۱۳۹۸) به همراه بهرام افشاری بود که بد هم نفروخت و اتفاقاً نقدهای نسبتاً مثبتی هم گرفت. از آن زمان تا امروز حیایی در درام اجتماعی «سرف آخر» امیر حسین عسگری و «غریزه» سیاوش اسعدی بازی کرده که در واقع ادامه مسیر او در عمده دهه ۱۳۹۰ است. هر جقدر حیایی در دهه ۱۳۸۰ بازیگر کم‌دی‌های پرفروش «اخراجی‌ها»، «سن پترزبورگ»، «پوپک و مش ماشالله» بود، در دهه ۱۳۹۰ درام‌های اجتماعی «شعله‌ور»، «دارکوب»، «در خونگاه» نقش آفرینی کرد و با اینکه از کم‌دی‌های غافل نبود، اما جای کم‌دی‌ای که در آن بدرخشید در این دهه در کارنامه‌اش به‌شدت خالی است. هاواری، حیایی را دوباره به مسیری بازگرداند که روزگاری مهم‌ترین یکه‌سوار آن بود. جدیدترین فیلم حیایی «کوکتل مولوتف» ساخته حسین دوماری روایتی کم‌دی از دهه ۱۳۵۰ است که نشان می‌دهد ستاره دهه ۱۳۸۰ سینمای ایران قصد کرده به روزهای خوشش برگردد و با کم‌دی‌ها نشان دهد که هنوز هم می‌تواند باعث فروش فیلم‌ها شود و در حضور یژمان جمشیدی و بهرام افشاری و سایر رقبا حرفی برای گفتن داشته باشد.